

Wat is de gemeente?

Inleiding

Voordat we nadenken over wat de Bijbel en in het bijzonder het N.T. ons leert over de gemeente is het goed vast te stellen dat wij met elkaar gekozen hebben voor een Baptisten gemeente model. Een aantal zaken zijn kenmerkend voor het Baptisme. Vooraf aan onze Bijbelstudie zal ik, voordat we de vier thema's die ik heb aangekondigd te bespreken, aandacht geven aan deze voor onze baptisten gemeente kenmerkende zaken.

- ❖ Baptisten zien de Bijbel als hoogste autoriteit
- ❖ **Kenmerkend is de doop op belijdenis of geloofsdoop**
- ❖ De autonomie van de gemeente met het congregationalistisch gemeente model
- ❖ Het algemeen priesterschap van de gelovigen
- ❖ Baptisten kennen geen sacramenten
- ❖ Belijden de drie-eenheid
- ❖ Belijden een strikte scheiding tussen kerk en staat

De doop op belijdenis of geloofsdoop

Hierover is heel veel te zeggen. Ik denk erover nog eens een uitvoerige studie te doen over de aspecten die rondom doop en kinderdoop spelen. Nu zal ik me zeer beperken want we komen feitelijk voor een andere studie samen, maar voor het Baptisme is de doop minder belangrijk dat voor andere kerken.

Die andere kerken beginnen direct met iets 'dat voor doop' moet doorgaan, de besprenging of besprenkeling, zoveel haast maken Baptisten niet.

Wat is dopen?

Heel eenvoudig doen wat er geschreven staat: 'baptizoo' dit is onderdompelen, en 'baptismos' onderdompeling. Dus helemaal niet iets met een beetje water opgeschept met de hand. Men heeft de betekenis van de doop tot een ritueel gemaakt met een sacramentele betekenis. Lastig voor kinderdopende kerken is de vraag naar geloof en wedergeboorte, wanneer vindt deze plaats? Hier komt een eindeloze stroom van theorieën en theologiën om de hoek kijken, allemaal als gevolg van de eerste fout, de kinderdoop of besprenging, nergens lezen we daarover in de schrift.

Wie kunnen gedoopt worden?

Handelingen 8:37 beantwoordt die vraag en dan zien we de voorwaarde tot de doop:

“Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd”.

Wanneer we in het boek Handelingen verder lezen, komen we alleen mensen tegen die persoonlijk getuigen van dit geloof en daarop gedoopt worden. Het gaat niet om een geloven in God, dat doet de duivel ook, maar om het persoonlijk geloof in het voor ons volbrachte werk van de Here Jezus, waarbij we moeten opmerken dat geloof in de Bijbelse zin **‘gehoorzamen’** is.

Johannes 3:36 zegt dat klip en klaar:

“wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem”

Wat beelt de doop uit?

We lezen de beste definitie uiteraard in Gods woord, in Romeinen 6:4

“Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen”.

Normaal gesproken worden we begraven nadat we gestorven zijn. De doop is een perfect voorbeeld van de begrafenissen. We spreken vaak van het watergraf, waarin het oude leven begraven is.

Het is de Here Jezus zelf die opdracht geeft tot deze doop in Markus 16:15 lezen we:

“Ga heen in heel de wereld, predik het evangelie aan alle schepselen. Wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar wie niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden”.

Wie als zodanig geloof heeft is metterdaad ingelijfd in het lichaam van Christus en wat dat betekent willen we nu gaan onderzoeken.

De gemeente is een lichaam

De apostel Paulus spreekt indrukwekkend over onze Heiland als de opgestane en verheerlijkte Christus. Efeze 1:15-23 is een prachtig gedeelte, dat eindigt met de woorden van vers 22 en 23:

*“En Hij heeft alle dingen aan Zijn voeten onderworpen en heeft Hem als hoofd over alle dingen gegeven aan de gemeente, **die Zijn lichaam is** en de vervulling van Hem Die alles in allen vervult.”*

De gemeente is dus samengesteld uit alle mensen die het waarachtige geloof in onze Heer hebben, samen vormen zij Zijn lichaam. In Efeze 5:30 staat het zo:

“Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente”.

Zie ook Romeinen 12:4,5, waar staat:

“Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar”.

Dit is een heel belangrijk gegeven waar we nauwelijks de rijkdom en reikwijdte van begrijpen. De gemeente wordt *Zijn Lichaam* genoemd. Er is dus een levende verbinding met de levende Heer. Zij, de gemeente of beter wij, want wij vormen toch die gemeente, delen hetzelfde leven, het opstanding leven, het geestelijke leven, het eeuwig leven

Dat betekent dat de gemeente een **organisme** is, niet een **organisatie** maar een organisme. Een organisme leeft in afhankelijkheid, niet zelfstandig. Een organisme is afhankelijk van een hulpbron waardoor het organisme leeft, groeit, haar bestaan heeft. Zonder die hulpbron zou het organisme snel afsterven, ophouden te leven.

De bron waaruit de gemeente leeft is de verbondenheid met haar hoofd, Christus!

Wanneer ontstond de gemeente?

De zogenaamde **verbondstheologie** zoekt die in een ver verleden en bladert terug naar Genesis. Gods verbond met Abraham, zij moet ook zover teruggaan om legitimiteit te geven aan de kinderdoop. Deze verbondstheologie werd ontwikkeld tijdens de reformatie, met namen van Zwingli en diens opvolger Bullinger, vanaf de 16^e eeuw.

Een onzuivere legitimiteit die gelegd wordt tussen besnijdenis en besprenging. Een relatie die nergens in de Bijbel wordt aangetoond of zelfs maar wordt verondersteld. De reformatorische kerk ging voort op de ingeslagen weg van Rome en zag zichzelf in de plaats van Israël, waar dat toe heeft geleid en nog leiden zal weet u.

We hoeven ook niet zover terug te gaan.

De Heer zegt in Mattheüs 16:18

*“En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze **petra zal** Ik Mijn **gemeente** bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen”.*

Wat bedoelt de Heer met **“deze Petra?”**

De Here Jezus prijst Petrus zalig, vers 17, want bloed en vlees hebben u dat niet geopenbaard. Dat roept direct de vraag op: Wat werd Petrus geopenbaard?

Weer een vers terug, vers 16:

“U bent de Christus, de Zoon van de levende God”.

Op die belijdenis of beter op die Zoon van God zal de gemeente gebouwd worden.

Zal gebouwd worden

We horen de Heer spreken over iets dat er nog niet was, de gemeente. Het woordje **zal** wijst op iets dat er nog niet is, maar komen zal.

Dus de verwijzing naar het verbond met Abraham is een onjuiste, want dat wijst terug, terwijl de Heer zelf, zo'n 2000 jaar na Abraham vooruit wijst.

Veronderstel ook als de gemeente was ingewijd vóór de kruisdood van de Heer, de gemeente er dus eerder was dan het hoofd, dan zou de gemeente al die tijd zonder hoofd geleefd hebben, dus geen levend hoofd hebben.

Niet de incarnatie, de vleeswording van de Heer bracht vrucht voort, maar Zijn opstanding. De gemeente kon niet bestaan vóór Zijn opstanding, Hij is de graankorrel die in de aarde moest vallen en sterven. De gemeente kon al helemaal niet ontstaan voordat de Heer naar deze wereld kwam.

De opgestane, verheerlijkte Christus, verhoogd tot de rechterhand van God is nu het hoofd van de Gemeente. **Die gemeente is gekocht en betaald door Zijn bloed.**

Wie naar het Abrahamitische- of het Sinaïtische- verbond terug wil doet Gods woord onvoorstelbaar veel geweld aan.

Voorwaarde tot het ontstaan van de gemeente is dus de dood en opstanding van Christus. **Maar daarmee zeggen we nog niet direct iets over het moment waarop de gemeente ontstond.**

Handelingen 1:5 laat ons iets meer zien, de inmiddels opgestane Heer spreekt tot Zijn discipelen, we horen de woorden:

“Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen”.

Nog weer eerder, voor die gebeurtenis in Handelingen 1:5, dus voor kruisdood en opstanding schrijft Johannes de woorden van de Here Jezus:

“Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden”. (Johannes 16:7)

Hier gaat het om de uitstorting van de Heilige Geest. Gods Geest was nog niet uitgestort, die zouden de gelovigen ontvangen, maar eerst moest Jezus verheerlijkt worden (Johannes 7:39).

We leren dus, dat zolang de Heer nog op aarde was, zelfs zolang Hij nog niet verheerlijkt was, de Heilige Geest niet kon komen.

Nu vlak voor Zijn hemelvaart gebruikt de Heer zelfs het woord ‘dopen’ (Handelingen 1:5). De gemeente zal dus a.h.w. ondergedompeld worden in de Heilige Geest.

In handelingen 2 wordt ons deze ‘doop’ beschreven.

Daarmee vangt een heel nieuwe situatie aan, een nieuwe bedeling, de zesde. Wellicht kom ik in de toekomst nog eens terug op deze zogenaamde bedelingenleer. Het gaat in die bedelingenleer om de manier waarop de Here God met mensen in een bepaalde tijd/periode omgaat.

We kunnen in de Bijbel 7 van die verschillende perioden ontdekken.

Nu bevinden we ons in de zesde bedeling. De zesde bedeling, het tijdperk van de gemeente of van de genade, vangt dus aan met en door het Pinksterfeest.

Wat betekent het Pinksterfeest?

In Leviticus 23 worden de feesten des Heren genoemd. Elk van die feesten beschrijft een onderdeel van Gods reddingsplan. We lezen bijvoorbeeld van het **Pascha**, of **Pesach**, het paasfeest zeggen wij. Daarover lezen we van Paulus in 1 Corinthe 5:7

“Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus”.

Dus dit feest werd vervuld in de dood van de Heer.

Dit feest wordt gevolgd door het feest van de **ongezuurde broden**. Dat is de gemeenschap met de Heer op basis van Zijn vergoten bloed.

Daarna volgt het **feest van de eerstelingen**, dat nader wordt uitgewerkt in 1 Corinthe 15:23 als een beeld van de opstanding van de Heer.

“ieder echter in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst”

Daarna, dus na het feest van de eerstelingen, moet het volk zeven sabbatten aftellen en op de eerste dag na die zeven weken, dus op de 50^e dag vierden zij het Pinksterfeest. Dat is ook wat de naam Pinksteren betekent, 50^e.

In Handelingen 2:1 lezen we:

“En toen de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen”.

Op die dag wijdde de Heilige Geest het werk in dat Hij zou gaan doen.

De 120 gelovigen in de bovenzaal vormden samen het lichaam van Christus, waarin de Heilige Geest intrek nam. Op die dag werden de gelovigen tot één lichaam gevormd, het lichaam van Christus, waarvan de opgestane Heer het hoofd is. In 1 Corinthe 12:13 schrijft Paulus over deze gebeurtenis en zegt:

“Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt”.

Deze unieke positie vinden we nergens in het O.T. We zien daar wel, heilige mensen, we zien daar wel een volk van God, maar nergens zien we ook maar een spoortje van deze nieuwe gemeenschap, het lichaam van Christus.

Geheimenis

In Efeze 3:1-6 lezen we dat de apostel een geheimenis heeft ontvangen. Het gaat niet om iets dat geheimzinnig is, maar om iets dat vroeger verborgen was maar nu geopenbaard is:

*“namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot **hetzelfde lichaam** behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie”*,

We zien drie punten:

- 1) De heidenen zijn mede-erfgenamen met Gods volk. Om erfgenaam te worden moest je eerst zoon worden, daarover spraken we in de vorige studie, die broederschap.
- 2) De heidenen behoren tot hetzelfde lichaam. Hoe kan dat? Doordat we door één Geest tot één lichaam gedoopt zijn en dit lichaam heeft één hoofd.
 - Adam was het hoofd van de oude schepping,
 - Jezus Christus is het hoofd van de nieuwe schepping.
 - De oude schepping kwam uit de aarde,
 - De nieuwe schepping door geboorte uit water en Geest, de wedergeboorte.
 - De eerste bracht de dood voort, de tweede het eeuwige leven.
- 3) Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen: In U zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. (zie ook Galaten 3:14).

We zien hoe deze belofte in het boek Handelingen vervuld wordt. In Handelingen 1:8 profeteert de Heer:

“maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde”.

Vanuit Jeruzalem gaat het evangelie naar Rome, dat wil zeggen het gaat de hele wereld over.

We zien in Handelingen 2 hoe Gods Geest uitgestort wordt in Jeruzalem. In Handelingen 8 zien we hoe door de vervolging, n.b. onder verantwoording van Saul, de gemeente gedreven wordt naar Samaria, terwijl we in Handelingen 10 lezen van de bekering van de Romeinse hoofdman Cornelius. Daarmee zien we dat de gemeente en het evangelie gaan naar de drie groepen die de Here Jezus in Handelingen 1:8 had genoemd. Let op dat in alle drie de gevallen Petrus naar voren komt: Hd. 2:14; 8:14; 10.

De gemeente vormt een eenheid

Die gemeente kan onder verschillende namen en omstandigheden samen komen, Rooms, PKN, Pinkster, Baptist, maar waarachtige gelovigen herkennen elkaar. Wij, op aarde, maken hokjes en we bakenen alles goed af, maar zoals eerder gezegd de gemeente is een organisme, bestaande uit leden, Efeze 5:30 zie ook Efeze 4:4-6

*“Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van **Zijn vlees en van Zijn gebeente.**”*

Het karakter van de gemeente

Jezus leeft Zijn leven en laat Zichzelf zien in en door Zijn lichaam, de gemeente.

Het leven van de Heer behoort in elk onderdeel van het lichaam aanwezig te zijn. De Heilige Geest woont in elke gelovige, maar Christus woont in ons hart. Dat betekent dat Hij in alles gekend moet worden. Hij moet bepalen wat we doen of laten. Hij is het die onze beslissingen goedkeurt of juist afkeurt, naar Zijn stem moeten we horen.

Vanuit dit Hoofd behoort heel het lichaam geïnspireerd te worden. Als lid van dit lichaam heeft ieder kind van God de verplichting om te zorgen voor zijn geestelijke gezondheid, maar ook voor elkaar. Dit is een herkenningselement. De vorige keer gaf ik dat al aan. Of we voor de hele wereld moeten zorgen betwijfel ik. Natuurlijk is er altijd een vorm van naastenliefde, maar die voor en binnen de gemeente is die van een hogere orde. Ze werkt getuigend.

“Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt” Johannes 13:35.

De buitenwereld moet enthousiast worden als ze onze gemeenschap zien. Wees trots op de gemeente, wees blij met de gemeente, spreek positief over de gemeente en deel uw zegen met de gemeente.

Dat straalt uit tot eer van de Heer van de gemeente.

Het kan zijn dat u lid bent van een kerk, misschien wel de Baptisten gemeente Immanuel, fantastisch, maar u hebt er niets aan als u niet deel uitmaakt van het lichaam van Christus. Het doet u geen goed als u geen deel uitmaakt van de gemeenschap die gebouwd is op de opstanding van de Here Jezus. Heeft Hij voor u vrede gemaakt met God de Vader, daartoe heeft Hij Zijn bloed vergoten op Golgotha. Door Hem hebben wij beiden, Jood en Griek, toegang tot de Vader (Efeze 2:17).